

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA ÉS AZ INDONÉZ KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS
ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN JAKARTÁBAN,
1989. OKTÓBER 19-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Népköztársaság Kormánya és az Indonéz Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén Jakartában, 1989. október 19-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által és Indonézia által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és Indonézia által a letéteményeshez 2020. április 28-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Indonézia részéről 2020. április 28. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és Indonézia hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, Indonézia esetében pedig 2020. április 28. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, Indonézia esetében pedig 2021. október 21. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók Magyarországon:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

és

Indonéziában:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2023. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2023. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS AZ INDONÉZ KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Indonéz Köztársaság Kormánya,
[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elekrülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket a beszedés módjára való tekintet nélkül a jövedelem után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után vetnek ki, ideértve az ingó és ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Indonéziában:

- az Undang-undang Pajak Penghasilan 1984 (1983. évi 7. sz. törvény) alapján kivetett jövedelemadó, az ezen jövedelemadó-törvényben előírányzott mértékben, az Ordonansi Pajak Perseroan 1925 (1925. évi 319. sz. Hivatalos Lap az 1970. évi 8. sz. törvény alapján történt legutóbbi módosítás szerint) alapján kivetett társasági adó és az Undang-undang Pajak atas Bunga, Dividen dan Royalty 1970 (1970. évi 10. sz. törvény) alapján beszedett adó

(a továbbiakban: indonéz adó);

b) a Magyar Népköztársaságban:

(i) a jövedelemadó,

(ii) a nyereségadók,

(iii) a társulati különadó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű jövedelemadókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a 3. bekezdésben említett adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) (i) az „Indonézia” kifejezés magában foglalja az Indonéz Köztársaság területét a jogszabályaiban meghatározott módon, és azokat a szomszédos területeket, amelyek fölött az Indonéz Köztársaság szuverén jogokkal vagy joghatósággal rendelkezik az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengeri Jogi Egyezményének rendelkezéseivel összhangban,

(ii) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben a Magyar Népköztársaság területét jelenti;

b) „az egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés a Magyar Népköztársaságot vagy az Indonéz Köztársaságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

c) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

d) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

e) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetőleg a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelenti;

f) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által üzemeltetett hajó vagy légi jármű által végzett bármely szállítást jelent kivéve, ha a hajót vagy légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

g) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) Indonéziában:

a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét,

(ii) a Magyar Népköztársaságban:

a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét

jelenti;

h) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) azt a természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) azt a jogi személyt, egyesülést és társulást, amelynek ezt a jogállását az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amelyet arra nézve ennek az Államnak az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben más, mint egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, úgy az Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés hasonlóképpen tartalmazza:

a) az építési területet, a szerelést, összeszerelést, vagy felszerelést, vagy az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak amennyiben az ilyen építés, létesítmény vagy tevékenység időtartama hat hónapot meghalad;

b) a vállalkozás által alkalmazottai vagy más által e célból foglalkoztatott személyzet útján nyújtott szolgáltatásokat, ideértve a tanácsadói szolgáltatást, de csak amennyiben az ilyen jellegű tevékenységet (ugyanazon vagy valamely kapcsolatos projektre vonatkozólag) az országban bármely tizenkét hónapos időszakon belül összesen négy hónapot meghaladó időszakban vagy időszakokban folytatják.

4. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása vagy kiállítása céljára;
b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás vagy kiállítás céljára;
c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére reklám-tevékenységet végezzenek, tájékoztatást nyújtsanak, tudományos kutatást végezzenek vagy hasonló, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartására kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára, feltéve, hogy az állandó üzleti berendezésnek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés nyer alkalmazást - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozásának érdekében tevékenykedik, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő az először említett Szerződő Államban bármely olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, ha a személy:

a) felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön ebben az államban és azzal rendszeresen él, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtene ki, ennek a bekezdésnek a rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé;

vagy

b) nincs ilyen felhatalmazása, de az először említett Államban rendszeresen javaknak vagy áruknak olyan készletét tartja, amelyből a vállalkozás nevében rendszeresen kiszolgáltat javakat vagy árukat.

6. Az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása, kivéve a viszontbiztosítás vonatkozásában, telephellyel rendelkezőnek tekintendő a másik Szerződő Államban, amennyiben ebben a másik Államban díjakat szed be vagy ott felmerülő kockázatokat biztosít egy alkalmazott vagy egy olyan képviselő útján, aki a 7. bekezdés értelmében nem független képviselő.

7. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Mindazonáltal, ha az ilyen képviselő tevékenységét egészen vagy csaknem egészen ennek a vállalkozásnak az érdekében fejt ki, úgy nem tekintendő független képviselőnek ennek a bekezdésnek az értelmében.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot irányít vagy azt egy olyan társaság irányítja, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban vagy (akár telephely útján, akár más módon) önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és erdőgazdálkodásból származó jövedelmét) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint jelent, amelyben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások

kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogokat; a tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és az önálló tevékenység gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, úgy a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben

a) ennek a telephelynek tudható be;

b) ugyanolyan vagy hasonló javaknak vagy áruknak ebben a másik Államban történt eladásának tudható be, mint amilyenek a telephely útján kerültek eladásra; vagy

c) ebben a másik Államban kifejtett ugyanolyan vagy ahhoz hasonló egyéb üzleti tevékenységnek tudható be, mint ami a telephely útján került lebonyolításra.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereségeket kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló vagy elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló feltételek mellett és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely üzleti tevékenysége miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol. Mindazonáltal nem vonhatók le az olyan összegek, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely fizetett (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának jogdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy bizonyos szolgáltatások elvégzéséért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy a bankvállalkozás esetét kivéve, a telephelynek kölcsönzött pénzért járó kamatként. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításánál a telephely által a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) jogdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy bizonyos szolgáltatások elvégzéséért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy a bankvállalkozás esetét kivéve, a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként felszámított összegek.

4. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása miatt.

5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. Az egyik Szerződő Államban levő forrásokból származó olyan nyereség, amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tengeri hajóknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből élvez, az először említett Államban adóztatható, de a kivetett adót csökkenteni kell az adó 50 százalékának megfelelő összeggel.

2. Légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a légi járművet üzemeltető vállalkozás belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikban olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható, és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően – amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben az Államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek az Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel szabályozni fogják ezeknek a korlátozásoknak az alkalmazási módját.

Ennek a bekezdésnek a rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más, nyereségből való részesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az Államnak a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá vetnek.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével önálló tevékenységet végez, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel szabályozni fogják ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban keletkező kamat, amelyet a másik Szerződő Állam Kormányának, ideértve annak helyi hatóságait, a Központi Banknak vagy az ezen Kormány által ellenőrzött bármely pénzügyi intézménynek, vagy az ezen Kormány által garantált kölcsönök után fizetnek, mentes az adózás alól az először említett Államban.

4. A „Központi Bank” és „az ezen Kormány által ellenőrzött pénzügyi intézmény” kifejezések - a 3. bekezdés céljaira tekintettel - az alábbiakat jelentik:

a) Indonézia esetében:

(i) az „Indonéz Bankot” (Indonéz Központi Bank),

(ii) az olyan más pénzügyi intézményt, amelynek tőkéje teljes egészében az Indonéz Köztársaság Kormányának tulajdonában van, ahogyan erről a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodnak;

b) a Magyar Népköztársaság esetében:

(i) a Magyar Nemzeti Bankot,

(ii) az olyan más pénzügyi intézményt, amelyben az Államnak többségi részvényérdekeltsége van, ahogyan erről a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megállapodnak.

5. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelkövetelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségből való részesedésre, akár nem. Magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat.

6. Az 1-2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat egy ott levő állandó berendezés segítségével, és a hitelkövetelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen

a) ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, vagy

b) a 7. Cikk 1. bekezdésének c) pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos.

Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

7. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy az ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen kamat abban az Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

8. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét

Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad a jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 15 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel szabályozzák ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások, beleértve a mozgóképfilmeket, a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket, kép- vagy hanghordozó szalagokat, szerzői jog, szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatra vonatkozó információ ellenértékéeként fizetnek.

4. Az 1-2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat egy ott levő állandó berendezés segítségével és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen

a) ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, vagy

b) a 7. Cikk 1. bekezdésének c) pontjában említett üzleti tevékenységgel kapcsolatos.

Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha azok fizetője maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy az ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a jogfizetési kötelezettség felmerült és az ilyen jogdíjat ez a telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen jogdíj abban az Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad a jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyónának része, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együtt, akár attól függetlenül történő), vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a nemzetközi forgalomban üzemeltetett légi jármű vagy az ilyen légi jármű üzemeltetéséhez tartozó ingó vagyon elidegenítéséből élvez, csak ebben az Államban adóztatható.

4. Az előző bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezés áll rendelkezésére, vagy ha ebben a másik Államban bármely tizenkét hónapos időszakon belül összesen 90 napot meghaladó időszakot vagy időszakokat tölt el. Amennyiben a személy ebben a másik Államban ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, vagy ott tartózkodik az előbb említett időszakra vagy időszakokra, úgy a jövedelem ebben a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be, vagy ebben a másik Államban keletkezett az előbb említett időszakban vagy időszakokban.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló tevékenység

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett a másik Államban bármely 12 hónapos időszakon belül nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál többet; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért járó térítés csak ebben az Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatói tiszteletdíj térítés

Az igazgatói tiszteletdíj térítés és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14-15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez, a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. Cikk, 14-15. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdések rendelkezéseire, az 1. bekezdésben említett és a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény, vagy megállapodás alapján folytatott tevékenységekből származó jövedelem mentesül az adóztatás alól abban a Szerződő Államban, amelyben ezeket a tevékenységeket kifejtik, amennyiben az ezen Államban tett látogatást teljesen vagy jelentős mértékben a másik Szerződő Államnak, annak helyi hatóságának vagy közintézményének alapjaiból támogatják.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 1. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával:

a) a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Állam vállalkozása fizet a másik Államban belföldi illetőségű személynek az ezen vállalkozás szolgálatában korábban kifejtett nem önálló tevékenységéért - amelyre nézve a hozzájárulás levonásra került az először említett Államban keletkezett adóköteles jövedelemből - megadóztatható az először említett Államban;

b) minden más nyugdíj vagy más hasonló térítés, amelyet az egyik Államban belföldi illetőségű személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették és a természetes személy olyan ebben az Államban belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alaptól egy természetes személynek az ezen Államnak, politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben a másik Államban belföldi illetőségű, és ennek a másik Államnak állampolgára.

3. Az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra a 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Tanárok és kutatók

Az az egyetemi oktató, tanár vagy kutató, aki ideiglenesen az egyik Szerződő Államba látogat kizárólag azzal a céllal, hogy valamely egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más elismert oktatási intézményben tanítson, vagy kutatást folytasson, és aki közvetlenül az ilyen látogatást megelőzően a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy

volt, vagy most is az, mentes az adó alól az először említett Államban két évet meg nem haladó időszakra az ilyen tanításért vagy kutatásért járó összeg tekintetében.

21. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyet olyan tanuló, gyakornok vagy ipari tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható az először említett Államban, feltéve, hogy ezek a kifizetések ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a jelen Egyezmény előző cikkeiben kifejezetten meg nem említett jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, ha azonban az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államon belüli forrásokból származik, úgy az ebben a másik Államban is megadóztatható.

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

1. A kettős adóztatást e cikk következő bekezdéseivel összhangban kell elkerülni.
2. Amennyiben az Indonéziában belföldi illetőségű személy jövedelmet élvez a Magyar Népköztársaságból és ez a jövedelem a jelen Egyezmény rendelkezései értelmében a Magyar Népköztársaságban megadóztatható, a jövedelem után fizetendő magyar adó összege beszámítható az erre a személyre kivetett indonéz adóba. A beszámítható összeg azonban nem haladhatja meg az indonéz adónak azt a részét, amely megfelel az ilyen jövedelemnek.
3. a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a jelen Egyezmény rendelkezései szerint az Indonéz Köztársaságban megadóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság e bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól.
b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10-12. Cikk rendelkezései értelmében az Indonéz Köztársaságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Indonéz Köztársaságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Indonéz Köztársaságból származó ilyen jövedelemtételre esik.
c) Amennyiben jelen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy az azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak, vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek olyan, a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján járó személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat biztosítson az adózásban, amelyekben a saját területén belföldi illetőségű személyeket részesíti.

3. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak, vagy alá lehetnek vetve.

4. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 4. bekezdésének a rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adózható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna.

5. Ebben a cikkben az „adóztatás” kifejezés az Egyezmény tárgyát képező adókat jelenti.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg a jelen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. **[HELYETTESÍTVE az MLI 16. cikk 1 bekezdés második mondata által]** Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő két éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatásához vezet.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 1. bekezdésének második mondata helyettesíti az Egyezmény 25. cikk 1. bekezdésének második mondatát:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az ügyet a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek nem megfelelő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy a jelen Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Az illetékes hatóságok tanácskozás útján megfelelő kétoldalú eljárásokat, feltételeket, módszereket és technikai módokat dolgoznak ki az ebben a cikkben előírt egyeztető eljárás alkalmazására.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel, valamint különösen azokat a tájékoztatásokat, amelyek az ilyen adókkal kapcsolatos adócsalásnak vagy az adóztatás kijátszásának a megakadályozására irányulnak. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania ugyanúgy, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat. Ha azonban a tájékoztatást eredetileg titoknak tekintik az azt közlő Államban, úgy azt csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek a jelen Egyezmény tárgyát képező adók megállapításával vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével vagy a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célra használhatják fel a tájékoztatást, de azt bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy amelynek a felfedése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

A jelen Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket vagy konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelné a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok Kormányai értesítik egymást arról, hogy a jelen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után harminc nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azután keletkezett jövedelemre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

A jelen Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Állam azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton felmondhatja, az Egyezmény hatálybalépésének évétől számított öt év eltelte után bármely naptári év június harmincadik napján vagy azt megelőzően megküldött, a felmondásról szóló írásbeli értesítéssel. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti a felmondásról szóló értesítés megküldésének évét követő év január 1-jén vagy azután kapott jövedelem tekintetében.

Ennek hitelül a Kormányai által kellően felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Jakartában, 1989. október 19-én, két eredeti példányban, angol nyelven.

Jegyzőkönyv

A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Indonéz Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén megkötött Egyezmény mai napon történő aláírásakor az aláírtak megállapodtak a következő, az Egyezmény elválaszthatatlan részét képező rendelkezésekben:

1. 5. Cikk

Az üzleti hely kifejezés úgy értelmezendő, hogy ez a termelési helyet is magában foglalja.

2. Az 5. Cikk 4. bekezdés a)-b) pontjaihoz

Az 5. Cikk 4. bekezdés a)-b) pontjai úgy értelmezendők, hogy azok a beszállításra is vonatkoznak, feltéve, hogy ez nem rendszeres, és nem kapcsolódik hozzá eladás.

3. Az 5. Cikk 4. bekezdéséhez

Létesítmények használata kizárólagosan gépek és berendezések előszöri felállítása és azok leszállítása céljából nem tekintendő telephelynek.

4. A 7. Cikk 4. bekezdéséhez

A „puszta vásárlás” kifejezés nem foglalja magába az ilyen telephely által más vállalkozás számára végzett vásárlást.

5. A 8. Cikkhez

A nemzetközi forgalomban működő hajózási és légi közlekedési vállalkozások nyeresége magában foglalja a hajók és repülőgépek közvetlen üzemeltetéséhez szorosan kapcsolódó kiegészítő tevékenységeket is.

6. A 11. Cikk 5. bekezdéséhez

A kamat kifejezés jelenti azokat a jövedelmeket is, amelyeket azon Állam adózási jogszabályai, amelyben a jövedelem keletkezik, pénzkölcsönből származó jövedelemhez hasonlóan kezelnek, beleértve a halasztott fizetésű eladások után kapott kamatot.

7. A 24. Cikk 4. bekezdéséhez

A Szerződő Államok mindazonáltal belső jogszabályaiknak megfelelően korlátozhatják a hitel-tőke arányt.

Ennek hitelül a Kormányai által kellően felhatalmazott alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Jakartában, 1989. október 19-én, két eredeti példányban, angol nyelven.